

Tractatus De Schismate

Longueval, Jacques

Lovanii, [1718]

§. I. De hujus criminis foeditate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64915](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64915)

CAPUT XI.

Quale & quantum crimen sit Schisma?

§. I.

De hujus criminis foeditate.

HActenus naturam Schismatis, & quæ ad illud formandum parturiendumque conferunt, declaravimus. Superest ut foeditatem criminis detegamus, quâ horror incutiat spectantibus. Monstri hujus spurcitiâ Lector agnosces ex ipsis quibus nascitur passionibus, effectibusque quos gignit; tum etiam ex præceptis quæ violat; ac denique ex iis quæ meretur, & quæ certò consequuntur, suppliciis.

1. Parentes Schismatis sunt passiones duæ, eæque præ ceteris Deo exosæ, Superbia & Ambitio. S. Optatus Superbiam Schismaticorum detestans, ait, de Publicano & Pharisæo orantibus in templo loquens: *Meliora inventa sunt peccata cum humilitate, quàm innocentia cum superbia.* Sanctus item Irenæus aliique Patres defectionem ab Ecclesia rebellionemque adscribunt superbienti vanitati Schismaticorum. Pro argumento sit multorum seculorum experientia. Errorem agnoscere homo factiosus quispiam erubescat: huic adherentes Episcopi quidam adversus Petri Cathedram erigant supercilium: hoc ad turbandam Ecclesiam satis: hoc satis est ut regna paulatim integra à Catholica unitate se

Lib. 2.
c. 20.

se segregent. In hos superbiæ matris alumnos illud quadrat, quod de antesignanis Schismaticorum in lege veteri dicitur: *Num. 16. Num. 16. Num. 9. & 10.* *parum vobis est quod separavit vos Deus Israël ab omni populo, & junxit sibi, ut serviretis ei in cultu tabernaculi, & staretis coram frequentia populi, & ministraretis ei? Idcirco ad se fecit accedere te, & omnes fratres tuos filios Levi, ut vobis etiam Sacerdotium vendicetis? Hoc est, ut supra Aâronem summum Sacerdotem vos erigatis. Nunquid meritò idem hodie dici posset Presbyteris infimi ordinis, quod eodem sacro Textu dicitur: *Multum erigimini filii Levi; Ibid. v. 7.* cum non solum adversus Episcoporum partem maximam, sed summum etiam Pontificem, audeant cervicem erigere, & palam ventilare vexillum rebellionis?*

2. Quæ Præcepta Divina non violant Schismatici? Primum & maximum est charitatis præceptum: *Quam charitatem, inquit Aug. de Serm. Domini in monte c. 5. Augustinus, Schismatici si haberent, non dilaniarent Corpus Christi.* Quid tantoperè tamque instanter præcipitur fidelibus, quam ut unitatem servent, concordiam ament, subsint Ecclesiæ, pareant Potestatibus? Omnia hæc mandata Schismatici violant, ut separent structuram Ecclesiæ, cujus lapis angularis est ipse Christus, quamque pretioso sanguinis sui cæmento coagmentavit.

3. Effectus Schismatis adeo sunt funesti, ut si quod crimen esset quod lachrymis poenitentiae deleri non posset, illud ipsum foret. S. Cyprianus vocat *peccatum inexpiabile*; utique propter difficultatem veræ conversionis. *De Unitate Ecclesiæ.* Ecquis enim Schismaticus digno rigore poenitentiae compensare poterit tantam stragem

gem animarum, quas in æternam ruinam sacrilegæ pietatis larvâ præcipitavit?

4. Crimen Schismatis omnium severissimè Deus punivit. Israëlitarum idololatriam toleravit ad tempus, dissimulavitque ingratos post tot accepta beneficia animos, atque apertas adversùs Divinam providentiam murmurationes. At quando Schismatici Sacerdotes rebellant, populumque in Aarone summum Pontificem concitant, atque instigant; vindicta ne ad momentum quidem differtur. Terræ mandavit Deus ut capita & incentores rebellionis absorberet repentino hiatu: quæ præterea quindecim milia eorum, qui Schismatis duces fuerant secuti, igne eructato consumpsit. Nempe, hinc rectè colligit Augustinus, Schisma esse maximum peccatum. *Quis jam dubitaverit, inquit, hoc esse sceleratius commissum, quod est gravius vindicatum?*

De baptis-
mo contra
Donat. l. 2.
c. 6.

§. II.

*Quid SS. Patres de criminis hujus
fœditate senserint.*

N Usquam alibi atrociori stylo usi sunt SS. Patres, quàm cum fidelibus Schismaticis crimen Ecclesiam dividens ob oculos proposuerunt. S. Irenæus de Deo loquens, L. 4. c. 62. *judicabit, inquit, & eos qui Schismata operantur, qui sunt immanes, non habentes Dei dilectionem; suamque utilitatem potius considerantes, quàm unitatem Ecclesie, propter modicas & quaslibet causas magnum & gloriosum Corpus Christi conscindunt & dividunt, & quantum in ipsis est interficiunt, pacem loquentes & bellum operantes,*
verè